

deno výše, pro některé rodiny to může být složité, protože jim kultura vzdělávání ve škole není blízká, a komplikované je to i pro ty rodiny, které nemají jasnou představu, jak vlastně škola vypadá. Některé klíčové prvky efektivních strategií jsou popsány níže.

- **Využití různých komunikačních kanálů:** Formální úmluva, která propojí rodiče a školy, nemusí mezi znevýhodněnými skupinami fungovat (Field, Kuczera a Pont, 2007). Je třeba posílit a v mnoha případech i diversifikovat komunikaci s různorodými skupinami rodičů (a to za hranici tradičních zpráv rodičům a školních zpravodajů). Školy musí najít způsoby, jak pracovat s rodiči, aby zlepšily jejich dovednosti a umožnily jim poskytovat dětem informovanější podporu. Tyto způsoby mohou zahrnovat schémata s finanční, logistickou a odbornou podporou a opatření, jako je návštěva rodin a iniciativy zaměřené na vzdělávání rodičů a dospělých v rámci celé komunity (MacBeath *a kol.*, 2005).
- **Zajistit vyváženou komunikaci:** Zejména odpovědnost za chování a výsledky dětí, jejichž rodiče nejsou dobře obeznámeni s prací školy, je třeba rovnoměrně převádět na rodiče (Field, Kuczera a Pont, 2007). Pokud jediné informace, které se k rodičům dostanou, jsou špatné zprávy, bude existovat jen malá šance, že rodiče budou snahy školy podporovat. Diversifikace mezi pedagogickými pracovníky (viz bod 3 výše) může rovněž pomoci zjednodušit komunikaci mezi školami a rodiči a prezentovat informace přijatelnějšími způsoby.
- **Maximálně se snažit kontaktovat určité rodiče:** Esler, Godber a Christenson (2008) doporučují, aby školy proaktivně a systematicky kontaktovaly rodiče, kteří nejsou doposud zainteresováni na školní docházce svých dětí, a předávaly jim osobní pozvání, aby se do vzdělávání dětí zapojili – ať už si jejich dítě vede ve škole dobře nebo ne. Tím dávají rodičům najevo, že škola si váží dítěte i pokroku, kterého dítě dosáhlo (Dumont, Istance a Benavides, 2010). Rámeček 3.13 představuje příslušné programy, jejichž cílem je získat podporu konkrétních skupin rodičů.
- **Poskytovat jasné instrukce, co se od rodičů očekává:** školy by se měly snažit stimulovat interakci mezi učiteli a rodiči prostřednictvím jasně daných instrukcí, jak mohou rodiče přispět ke vzdělávání svých dětí, zejména při domácí přípravě. Mezi příklady toho, co by takové pokyny měly obsahovat, patří: nalézt místo vhodné pro studium, věnovat dostatečný čas domácí přípravě, pomoci dětem s úkoly, avšak nedělat je místo nich, a předávat informace o významu domácí přípravy a zejména jejího vztahu k cílům vzdělávání dětí i k cílům dané školy.